

κόρη ἐν παραζάλη καὶ τρέμουσα σύσσωμος, τοῦ ψηλαφεῖ τὸ στήθος, τὰς χεῖρας, τὸ μέτωπον. "Ὅλα ψυχρὰ καὶ ἐκ τοῦ ἡμιανοίκτου στόματος πρὸ πολλοῦ φαίνεται ἐκφυγοῦσα ἡ ὑστάτη πνοή. . .

Βαθὺς στεναγμὸς ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στήθους τῆς νέας κόρης, ἣτις πίπτει ἐπὶ τοῦ πτώματος λιπόθυμος.

Ἡ λευκὴ ἐσθῆς ἐπὶ τοῦ μαύρου ράσου !

Τριγύρω συγκίνησις, στεναγμοὶ καὶ θρῆνοι.

Ἐπὶ τῆς τραπέζης βιβλίον ἀνοιχτὸν καὶ ἐπ' αὐτοῦ χάρτης μὲ μόνας τὰς λέξεις ταύτας : « Ἐγὼ μόνος πταίω· συγχωρεῖτε με ».

Καὶ παρὰ τὸ βιβλίον ποτήριον ἐνέχον ὀλίγας σταγόνας ὕγρου ὑποκιτρίνου.

Ἡ λευκὴ ἐσθῆς ἐπὶ τοῦ μαύρου ράσου !

Ἡ παλλομένη καρδιά ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς νεκρωθείσης. Καὶ περὶ τὸν λύχνον ἔντομα πτερυγίζοντα περιστρέφονται θαμβούμενα ἀπὸ τὴν αἴγλην του τὴν ὠχρὰν καὶ ὀλονὲν καταπίπτοντα. . .

Ἀθήναι, Ἰούλιος 1895.

Π. Α. ΑΣΙΩΤΗΣ

Ε Δ Ω κ' Ε Κ Ε Ι

Ἡ μεγαλοφυΐα εἰμπορεῖ νὰ ἔχη ὄρια· ἡ βλακεία δὲν ἔχει.

* *
*

Ἡ ἀλυσσίδα τοῦ γάμου εἶνε τόσον βαρεῖα, ὥστε χρειάζονται διὰ νὰ τὴν φέρουν δύο—πολλάκις δὲ καὶ τρεῖς.

* *
*

500 τοῖς % εἰς τὸν ἔρωτα· 200 τοῖς % εἰς τὴν φιλίαν, ἰδοὺ τί τόκον ζητοῦμεν ἀπὸ τὰ αἰσθήματά μας !